Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Lwów, dnia 1 sierpnia 1938 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 14.

Bibljoteka Uniwersytetu
Jagiellońskiego
Kraków

T R E Ś Ć:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

110.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Lwowskiego z dnia 15 lipca 1938 w sprawie uchylenia zarządzenia z dnia 12 maja 1938 L: Pol B. 17/o/4/38 (Lw. Dzien. Woj. Nr. 9, poz. 78) dotyczącego zamknięcia ruchu osobowego na granicy polsko-czechosłowackiej.

§ 1.

Uchylam zarządzenie z dnia 12 maja 1938 L: Pol B. 17/o/4/38 dotyczące zamknięcia ruchu osobowego na granicy polsko-czechosłowackiej wydane w związku z koniecznością opanowania zarazy pryszczycy, z wyjątkiem całego obszaru powiatu krośnieńskiego, co do którego zarządzenie moje z dnia 12 maja b. r. obowiązuje nadal.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Wojewoda:
wz.
T. Chmielewski
Wicewojewoda.

111.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 18 lipca 1938 r. w przedmiocie odnowienia zniszczonej księgi tabularnej Sądu Grodzkiego w Chodorowie.

Edyktem z dnia 5 maja 1938 L. Prez. 12250/37 wprowadził Sąd Apelacyjny we Lwowie postępowanie sprostowawcze celem odnowienia zniszczonej księgi tabularnej Sądu Grodzkiego w Chodorowie dla gminy kat. Bortniki przez utworzenie nowych wykazów hipotecznych, oznaczonych liczbami porządkowymi od 1 do 1003.

Zawiadamia się, że zarazem wezwał wspomniany Sąd powyższym edyktem wszystkich, którzyby do wyżej wymienionych nieruchomości lub ich części mieli jakiekolwiek prawa rzeczowe nadające się do wpisu tabularnego, jako to prawa własności, posiadania, prawa zastawu, służebności, ciężary realne, (np. meszne, proskurne, prawa naftowe i t. d.) względnie, którzyby rościli sobie jakie pretensje do dopisania, odpisania, przepisania, sprostowania oznaczenia nieruchomości, połączenia ciał hipotecznych lub jakiejbądź innej zmiany, by w terminie **prekluzyjnym do dnia 30 września 1938 włącznie zgłosili swe prawa w Sądzie grodzkim w Chodorowie, a to pod rygorem, że w razie niedotrzymania** tego czasokresu, utracą prawa do poszukiwania swego roszczenia przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w wykazach hipotecznych zawarłych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Za Wojewodę:
Mgr. Seweryn Kulczkowski
Kierownik Oddziału.

112.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 19 lipca 1938 r. o udzieleniu inż. Romanowi Latyszewskiemu uprawnień mierniczego przysięgłego.

Wojewoda Lwowski nadał p. inż. Latyszewskiemu Romanowi dekretem z 20 V 1938 do L. KB. 138/upr./5/38 tytuł mierniczego przysięgłego i złączone z nim prawa wykonywania zawodu.

Wymieniony złożył przysięgę dnia 24 maja 1938 w Starostwie Powiatowym w Rudkach siedzibę biura obrał w Przemyślu, ul. Wodna 10/1.

Za Wojewodę:
Inż. Bronisław Welczer
Kierownik Oddziału.

113.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 19 lipca 1938 r. o śmierci mierniczych przysięgłych.

Urząd Wojewódzki zawiadamia o śmierci mierniczych przysięgłych a to:

1) Inż. Dydyńskiego Włodzimierza, zmarłego 26 IX 1937 w Drohobyczu,

2) Inż. Wilhelmiego Karola, zmarłego 12 IX 1937 we Lwowie,

3) Inż. Moora Stanisława, zmarłego 20 VII 1937 w Tarnobrzegu.

Za Wojewodę:
Inż. Bronisław Welczer
Kierownik Oddziału.

114.

OBWIESZCZENIE

Starosty powiatowego leskiego z dnia 12 lipca 1938 r. o wyłożeniu dokumentów w związku ze scaleniem gruntów i regulacją hipoteczną we wsi Myczkowce.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392) ogłaszam, że we wsi **Myczkowce** w miejscu urzędowania mierniczego, prowadzącego scalenie gruntów na obszarze scalenia wsi Myczkowce gminy Olszanica powiatu leskiego zostały wyłożone następujące dokumenty: wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia oraz obszaru, klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem wraz z przewidzianym w cz. 2, art. 5 protokołem dochodzenia i oświadczeń stron.

Osoby interesowane mogą te dokumenty przeglądać i w ciągu jednego miesiąca, począwszy od dnia 27 lipca 1938 r. zgłoszą piśmiennie lub ustnie na ręce mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów.

Niezłożenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń spowoduje skutki, wynikające z art. 12 i cz. 2 art. 16 ustawy, w szczególności, że wyłożony wykaz stanowić będzie wraz z orzeczeniem, zatwierdzającym projekt scalenia, podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scalenia. Niezgłoszenie zaś sprzeciwu co do obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów spowoduje skutki wynikające z art. 11 ustawy, t. j. niemożność ich dalszego rozpoznawania przez Starostę i zaskarżenia do Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej.

Powyższy jednomiesięczny termin liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu obwieszczenia w Zarządzie Gminy.

Za Starostę Powiatowego:
T. Seretny
Komisarz Ziemski.

REGULAMIN PORZĄDKOWY

Starosty powiatowego leskiego z dnia 24 czerwca 1938 r. dla przedsiębiorstw prowadzących przemysł przewozu osób w miastach Lesku i Ustrzykach.

Na podstawie art. 43 prawa przemysłowego z 7/VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 53, poz. 468 w brzmieniu ust. z 10/5 1934 (Dz. Ust. Nr. 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Zarządów miejskich w Lesku i w Ustrzykach dolnych ustanawiam:

I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1.

Za dorożkę konną w myśl tego regulaminu uważa się powóz, kryty lub odkryty wózek z siedzeniami sprężynowymi i sanki służące do zarobkowego przewożenia osób, których właściciele dopełnili obowiązku zgłoszenia prowadzenia przedsiębiorstwa w myśl art. 7 p. p.

Właścicielowi pojazdu wolno zarobkować tylko taką ilością pojazdów, jaką ilość zgłosił władzy przemysłowej przed rozpoczęciem prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 2.

Do pełnienia obowiązków woźnicy, może być dopuszczony tylko taki kandydat, który się wykaże świadectwem, że przynajmniej przez 6 tyg. był zatrudniony przy obsłudze koni. To świadectwo ma być potwierdzone przez odnośny Zarząd gminy.

II. PRAWA I OBOWIĄZKI WŁAŚCICIELI I WOŹNICÓW POJAZDÓW.

§ 3.

Właściciele pojazdów zarobkowych, mają prawo i obowiązek za wynagrodzeniem, ustanowionym w taryfie, przewozić publiczność w obrębie miasta.

Do jazdy poza granice miasta nie jest dorożkarz obowiązany, ale może się jej podjąć za umówionym wynagrodzeniem.

III. URZĄDZENIE I UTRZYMANIE DOROŻEK.

§ 4.

Każda dorożka z wyjątkiem sanek winna być zaopatrzona w 2 latarnie umieszczone po bokach pojazdu; latarnie te winny być oświetlone w porze nocnej t. j. od zmroku do świtu; nadto każda dorożka winna być zaopatrzona w hamulec działający szybko, pewnie, i bez hałasu.

§ 5.

Każda dorożka winna być obita wewnątrz skórą, ceratą lub jednokolorowym suknem, a siedzenia i oparcia pokryte czystym pokrowcem jasnego koloru.

§ 6.

Dorożki mają być jednakowo lakierowane w kolorze brązowym i mają być stale utrzymywane w stanie dobrym, czystym jak również wykluczającym narażenie na jakiekolwiek niebezpieczeństwo jadącego i jego rzeczy.

Wewnątrz dorożki ma być umieszczona naprzeciw siedzenia w miejscu widocznym według wzoru ustalonego przez Zarząd Miasta tabliczka z trwałego materjału zawierająca liczbę porządkową dorożki, poniżej imię, nazwisko i adres właściciela.

Przy sankach u dyszla lub uprzęży koni należy umieścić dzwonek.

Wewnątrz należy umieścić jeden egzemplarz regulaminu w odpowiedniej oprawie, a taryfa jazdy winna być umieszczona w miejscu widocznym dla pasażerów.

IV. POLICZBOWANIE DOROŻEK.

§ 7.

Każda dorożka konna otrzymuje w Zarządzie Miasta ewidencyjną liczbę porządkową. Liczba ta ma być uwidoczniona z trzech stron t. j. po obu bokach i z tyłu dorożki tudzież na obu latarniach.

Wymiar cyfr liczby porządkowej ma wynosić 7 cm. Liczby te mają być wykonane farbą czarną, a na latarniach czarną olejną farbą. Niedozwolone jest uruchomienie dwóch lub więcej dorożek opatrzonych jedną i tą samą liczbą.

V. STAN ZAPRZĘGÓW.

§ 8.

Starostwo orzeka na podstawie opinji miejskiego lekarza weterynaryjnego o dopuszczeniu konia do użycia przy dorożce, a w razie uznania go za zdatnego lub niezdatnego do dorożki zaopatruje dowód tożsamości konia odpowiednią pieczęcią urzędową.

Dowód tożsamości konia, uznanego za zdatnego do dorożki winien znajdować się stale u woźnicy celem okazania go organom kontrolnym.

Nie wolno używać do zaprzęgu dorożkarskiego koni uznanych w czasie kontroli za niezdatne do dorożki, płochliwych, wierzgających, złośliwych, chorych, okaleczonych lub kąsających.

Uprząż koni, składająca się z szorków z okładami winna być zawsze czysta i odpowiednio dopasowana tak, by nie wywoływała na ciele konia odparzeń.

Konie winny posiadać okulary skórzane ściśle dopasowane do oczu. W porze letniej konie na stanowiskach winny być celem ochronienia przed owadami nakrywane lekkimi, zaś w porze zimowej ciepłymi kocami. Dorożki jednokonne mają być zaopatrzone w dwa dyszle.

VI. OBCHODZENIE SIĘ Z KONMI.

§ 9.

Karmienie koni może się odbywać tylko za pomocą worków zawieszonych koniom na głowach i to w sposób wykluczający zanieczyszczenie stanowiska, paszy na ziemi rozkładać nie wolno.

Woźnice winni się obchodzić z powierzonymi ich pieczy końmi łagodnie i w razie zmęczenia ich udzielić im odpowiedniego odpoczynku. Zakazuje się przeciążania koni i złego obchodzenia się z nimi a to w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 42, poz. 417 ex 1932) o ochronie zwierząt...

VII. ZACHOWANIE SIĘ I UBIÓR WOŹNICY W CZASIE SŁUŻBY.

§ 10.

Woźnica w czasie pełnienia służby winien znajdować się w stanie zupełnie zdolnym do usług publiczności. Woźnica ma być czysto ubrany, umyty i ogolony.

Właściciel dorożki konnej obowiązany jest dopilnować i jest za to osobiście odpowiedzialny, by woźnice wyjeżdżając na stanowiska ściśle stosowali

się do powyższego przepisu.

Zabrania się woźnicom:

1) pełnienia służby w czasie nietrzeźwości, w stanie wywołanym nadużyciem napojów alkoholowych;

2) hałaśliwego zachowania się na stanowiskach, tamowania przejść przez wystawanie woźniców na jezdni;

3) niegrzecznego się zachowania wobec pasażerów, jak również natrętnego ofiarowywania swych usług;

4) oddalania się od dorożki, jakoteż pozostawienia jej bez dozoru poza wypadkami naglącej konieczności, w razie zamierzonego odejścia od dorożki należy nadzór nad nią poruczyć najbliższemu woźnicy na stanowisku;

5) siedzenie w czasie postoju na stanowisku wewnątrz dorożki w miejscu przeznaczonym dla gościa;

6) gry w karty w czasie postoju na stanowisku;

7) przewożenie zwłok zmarłych i osób dotkniętych chorobami zakaźnymi lub chorobami podlegającymi obowiązkowi zgłoszenia. Gdyby zaś woźnica w czasie jazdy lub po odwiezieniu jadącego dowiedział się lub nabrał przekonania, że przewoził osobę dotkniętą chorobą zakaźną lub podlegającą obowiązkowi zgłoszenia winien pod osobistą odpowiedzialnością bezzwłocznie wstrzymać dalszą jazdę oraz donieść o tym Starostwu i Zarządowi miejskiemu, celem przeprowadzenia dezynfekcji. Do czasu przeprowadzenia dezynfekcji dorożka jeździć nie może.

VIII. STANOWISKA.

§ 11.

Stanowiska dorożek konnych wyznacza Zarząd miejski ewentualnie w porozumieniu z delegatem zrzeszenia właścicieli dorożek.

Chwilowe ustawianie się dorożkarzy poza wyznaczonymi stanowiskami może mieć miejsce przed teatrami, kinami i t. p. lokalami w czasie odbywania się w tych lokalach przedstawień, wystaw, zabaw, koncertów, zgromadzeń i t. p. jednak tylko w granicach wolnego miejsca i porządku oznaczonym przez obecne na miejscu organa Policji Państwowej.

Władze policyjne mogą zarządzić samodzielnie w razie nagłej potrzeby wymagającej natychmiastowych zarządzeń, doraźne przenoszenie stanowisk.

Każdy dorożkarz ustawia się według czasu przybycia za ostatnią dorożką i posuwa się naprzód w miarę odjazdu dorożek przed nim się znajdujących.

Dorożkarze winni się ustawiać ściśle w miejscu na ten cel im wyznaczonym a w szczególności tak, by dorożki nie przytykały do chodników, nie tamowały przejścia ani przejazdu oraz nie utrudniały dostępu z ulicy do bram domów. Podjeżdżanie ze stanowiska do miejsca odjazdu musi się odbywać kolejno w tym porządku w jakim dorożki stoją szeregu, jadącemu wolno jednak wziąść dowolną dorożkę bez względu na ich porządek ustawienia się.

Pierwszy dorożkarz w szeregu ma być zawsze gotów do odjazdu, w tym celu musi być obecny na stanowisku i nie wolno mu wtedy konia popasać.

Utrzymywanie stanowiska w porządku i czystości należy do właścicieli dorożek, względnie woźniców. Kał koński należy natychmiast usuwać i składać do zbiornika znajdującego się na stanowisku. Płynne odchody końskie zwłaszcza w porze letniej należy usuwać przez obfite zlanie wodą i dezynfekować przez posypanie wapnem niegaszonym.

Przeprowadzenie naprawy i mycie dorożek na ulicach a w szczególności na stanowiskach jest zakazane.

IX. OBOWIĄZEK, CZAS I SZYBKOŚĆ JAZDY.

§ 12.

Woźnica nie jest obowiązany brać do dorożki więcej jak trzy osoby, a nie wolno mu wziąć więcej jak 5 osób (łącznie z dziećmi powyżej lat 10-ciu). Przyjęcie większej ilości osób jak trzy nie uzasadnia pretensyj do wyższego wynagrodzenia.

O ile jadący nie żądał powolniejszej jazdy szybkość jazdy dorożki nie może przekraczać 15 km na godzinę.

Woźnica może odmówić przyjęcia do dorożki osób pijanych z wyjątkiem zarządzeń organów bezpieczeństwa. Woźnica może odmówić przewożenia przedmiotów, których transport mógłby dorożkę powalać, zniszczyć lub nadmiernie obciążyć, winien natomiast zezwolić na to, by jadący wziął do dorożki pakunki w miarę rozporządzenia miejsca.

Rzeczy pozostawione przez jadącego w dorożce należy bezzwłocznie złożyć na Posterunku Policji Państwowej za potwierdzeniem odbioru.

X. TARYFA DOROŻKARSKA. — ZAMÓWIENIE JAZDY.

§ 13.

Starostwo jako władza przemysłowa I. instancji ustanawia dla przemysłu dorożkarskiego w myśl postanowień art. 43 Rozp. Prez. Rzp. z 7/VI 1927 w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. Dz. Ust. Nr. 40, poz. 350 o prawie przemysłowym taryfę maksymalną dla dorożek konnych obowiązującą w obrębie Ustrzyk i na linii Lesko—Łukawica. Przewóz osób i pakunków dokonywany być może tylko po cenach utrzymanych w granicach obowiązujących taryfy.

Żądanie i pobieranie od jadącego napiwku jest wzbronione. Do jazdy na innej linii może woźnica zobowiązać się osobną umową.

Każdy woźnica zobowiązany jest przyjąć zamówienie na jazdę na dzień następny względnie na porę nocną. Każde przyjęte zamówienie jazdy na umówiony dzień i godzinę winno być wykonane punktualnie.

W razie niemożności wykonania zamówienia z powodu jakichkolwiek przeszkód, winien dorożkarz wysłać inną dorożkę w zastępstwie swojej.

XI. UPRAWNIENIE PRZEMYSŁOWE.

§ 14.

Przedsiębiorca zmierzający utrzymać komunikację dorożkami konnymi winien po myśli postanowień art. 7 rozp. Prez. Rzp. z dnia 7/VI 1927 r. o prawie przemysłowym donieść o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu dorożkarskiego Starostwu jako

władzy przemysłowej I. instancji, która potwierdzi odbiór zgłoszenia. Potwierdzenie należy przedłożyć Zarządowi Miasta z doniesieniem o zamierzonym rozpoczęciu ruchu dorożki konnej.

W doniesieniu należy podać:

a) imię i nazwisko, rok urodzenia, stan, imiona rodziców i dokładne miejsce zamieszkania właściciela.

b) stałe miejsce przetrzymywania dorożki i konia,

c) imię i nazwisko, rok urodzenia, stan, imiona rodziców i dokładne miejsce zamieszkania woźnicy (o ile przedsiębiorca sam nie przewozi dorożką).

Zarząd Miasta wydaje potwierdzenie uskutecznionego doniesienia, wciąga pojazd do ewidencji dorożek konnych oraz przydziela numer porządkowy, po uprzednim stwierdzeniu, że przedsiebiorca uczynił zadość przepisom niniejszego rozporządzenia

Przed uzyskaniem takiego pozwolenia dorożek konnych uruchamiać nie wolno.

Przedsiebiorstwo dorożkarskie prowadzone ma być stale. O zaniechaniu prowadzenia przedsiębiorstwa należy bezzwłocznie donieść Starostwu i Zarządowi miejskiemu.

Przerwę w prowadzeniu przedsiebiorstwa trwającą dłużej niż 3 dni, względnie zaniechanie wyjazdu dorożką na stanowisko w mieście, należy usprawiedliwić, podając Zarządowi miasta przyczyny przerwy względnie zaniechania wyjazdu i ewentualnie przypuszczalny dalszy czas przerwy.

XII. ZNAJOMOŚĆ PRZEPISÓW

§ 15.

Właściciele dorożek konnych obowiazani są znać dokładnie przepisy niniejszego regulaminu i są osobiście odpowiedzialni za należyte zaznajomienie woźniców z tymi przepisami.

Wszystkie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące woźnicy dorożek konnych, odnosza się bezpośrednio do przedsiębiorców właścicieli dorożek (w przypadku, gdy właściciel sam dorożką powozi).

XIII. LEGITYMACJE DOROŻKARSKIE I KSIĄŻKI EWIDENCYJNE.

§ 16.

Dorożkami powozić mogą jedynie osoby, które uzyskały z Zarządu miasta legitymację dorożkarską zaopatrzoną w fotografię oraz zostały zgłoszone w Starostwie jako woźnica danej dorożki.

Do powożenia dorożkami dopuszczone być mogą tylko osoby, liczące najmniej 18 lat, trzeźwe, nieposzlakowane, bez żadnych odrażających własności, posiadające znajomość przepisu niniejszego regulaminu i taryfy.

Legitymację dorożkarską winien woźnica mieć stale przy sobie w czasie pełnienia służby i okazać ją na każde żądanie władzy

Osoby nie mogace się wykazać legitymacja zostaną usunięte ze stanowiska przez organa Policji Państwowej.

Woźnicy nie wolno odstepować innej osobie legitymacji dorożkarskiej ani też oddawać nieuprawnionej osobie powierzonego mu pojazdu.

Właściciel dorożki konnej, przyjmujący do służby woźnicę, który nie uzyskał legitymacji Zarządu Miasta ulega karze aresztu i jest odpowiedzialny za wszelką szkodę przez woźnice wyrządzoną.

Jeśli woźnica zostaje ze służby wydalony lub dobrowolnie ustępuje obowiazany jest oddać właścicielowi legitymację dorożkarską, która tenże w przeciągu 24 godzin zwróci Zarządowi Miasta.

Przedsiębiorca dorożki obowiązany jest prowadzić w domu osobna zeszytą paginowana książkę ewidencyjną potwierdzoną przez Zarząd Miejski wedle wzoru ustalonego przez niego, do której ma wciągnąć atramentem: rodowód, generalia woźnicy, dzień zatrudnienia woźniców, tak, by mógł w każdej chwili udowodnić, który woźnica jeździł w danym czasie odnośną dorożką.

To samo ma mieć miejsce jeśli przedsiębiorca sam powozi dorożką.

Wpisy nie moga być wymazywane lub tak przekreślone, by stały sie nieczytelne.

Kartek z książki usuwać nie wolno, zakończoną książkę należy przechowywać jeszcze przez rok następny i przedkładać na każde żądanie Zarządowi Miejskiemu i Policji.

XIV. NADZÓR NAD RUCHEM DOROŻEK KONNYCH.

§ 17.

Nadzór nad ruchem dorożek konnych ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego wykonuje Zarząd miejski, który:

1) utrzymuje w ewidencji: a) stanowiska i numery dorożek, b) wykaz właścicieli i woźniców uprawnionych do powożenia i tych, którym to prawo czasowo lub stale odebrano;

2) przeprowadza kontrole dorożek;

3) zarządza usuwanie usterek i nieprawidłowości w ruchu dorożek konnych.

XV. KONTROLA DOROŻEK KONNYCH.

§ 18.

Starostwo przeprowadza przy współudziale miejskiego lekarza weterynaryjnego oraz delegatów Policji Państwowej i Zarządu Miasta kontrolę dorożek konnych 2 razy do roku, t. j. w kwietniu i w październiku a to niezależnie od kontroli lotnych przeprowadzonych każdego czasu według swego uznania.

W razie stwierdzenia przy kontroli braków lub usterek naruszających przepisy niniejszego regulaminu Starostwo może zabronić dalszego używania dorożki do czasu dostosowania do przepisanych wymogów.

Jeśli organa Policji Państwowej zauważą jakiekolwiek istotne braki pod względem urządzenia lub czystości dorożek konnych naruszajace postanowienia niniejszego regulaminu, szczególnie jeśli u woźnicy widoczne są objawy nadużycia alkoholu, wtedy obok wdrożenia przeciwko winnym dochodzeń karnych, dorożka winna być natychmiast przez te organa ze stanowiska usunięta.

XVI. POSTANOWIENIA KARNE.

§ 19.

Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszego regulaminu porządkowego karane będą po myśli art. 21 ust. z dnia 7/X 1921 (Dz. Ust. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu ustalonym Rozp. Prez. Rzp. z dnia 14/II 1928 (Dz. Ust. Nr. 16, poz. 151) grzywną do 1000 zł. lub aresztem do 6-ciu tygodni albo obu tymi karami łącznie lub po myśli art. 126—130 Rozp. Prez. Rzp. z dnia 7/VI 1927 (Dz. Ust. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowym.

XVII. WŁAŚCIWOŚĆ WŁADZ.

§ 20.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów niniejszego regulaminu należy do zakresu działania Zarządu miejskiego i organów Policji Państwowej.

Dochodzenie i karanie wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego regulaminu należy do właściwości Starostwa.

XVIII. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 21.

Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w terminie miesiąca po dniu ogłoszenia ich w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkm z tym, że wejście w życie zawiesza się na okres 6 miesięcy.

Do tego czasu wszyscy właściciele dorożek konnych mają dostosować się do wymogów objetych tymi przepisami, co do ich wyglądu i urządzenia.

Starosta Powiatowy:
Dr Gąsiorowski.

116.

OGŁOSZENIE

Zarządu Miejskiego we Lwowie z dnia 21 lipca 1938 r. o przystąpieniu do sporządzenia ogólnego i szczegółowego planu zabudowania.

Zarząd Miejski w król. stoł. m. Lwowie ogłasza po myśli art. 25—27 rozp. Pr. Rzpl. z dnia 16 II 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202 znowelizowanego ustawą z dnia 14 VII 1936 r. Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405 o przystąpieniu do sporządzenia ogólnego a zarazem i szczegółowego planu zabudowania gruntów ograniczonych ulicami: Pierackiego, Trauguta, Króla Leszczyńskiego i Krótka.

Z projektem planu zabudowania opracowanym do Ldz. III 12044/38 mogą interesowani zaznajamiać się i zgłaszać ewentualne wnioski dotyczące tego planu zabudowania w Biurze Regulacji miasta, Ratusz III p., drzwi Nr. 306 w godzinach urzędowych przez dwa tygodnie od dnia 2 sierpnia do 16 sierpnia 1938 r.

Za Prezydenta miasta:
Naczelnik Wydziału III.
(—) Inż. St. Serafin.

117.

OBWIESZCZENIE

Lwowskiej Izby Rolniczej z dnia 16 lipca 1938 r. w sprawie uznania ras owiec odpowiednich pod względem hodowlanym dla niektórych obszarów województwa lwowskiego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 5 III 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349) Lwowska Izba Rolnicza uznaje rasę owiec cakiel ciemny, karakuł i ich krzyżówki za odpowiednie pod względem hodowlanym dla powiatów: drohobyckiego, krośnieńskiego, leskiego, sanockiego i turczańskiego w województwie lwowskim.

Prezes:
Dr Kazimierz Papara m. p.

118.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 25 lipca 1938 w sprawie upoważnienia przełożonych gmin do wydawania nakazów karnych.

Na podstawie art. 45 ust. 3 rozp. Prez. Rzpl. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się przełożonych gmin (wójtów, burmistrzów i prezydentów miast) z terenu Województwa Lwowskiego do nakładania — w formie nakazów karnych — kar za wykroczenia, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu do wysokości 3 dni aresztu i 50 zł. grzywny.

Upoważnienie to nie dotyczy Prezydenta kr. st. m. Lwowa.

§ 2.

Jeżeli przepisy § 3-go (pkt 29) niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, nie można nakładać kar w formie nakazów karnych w wypadkach, gdy — w myśl obowiązujących przepisów — winna władza, łącznie z orzeczeniem karno-administracyjnym, orzec o odszkodowaniu lub konfiskacie, albo gdy najniższa kara, przewidziana w ustawie lub rozporządzeniu, które przekroczono, jest wyższa od kar, przewidzianych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Upoważnienie przełożonych gmin do wymierzania kar, w formie nakazów karnych, odnosi się do wykroczeń, przewidzianych:

1) w art. 8 ust. 1 i 3 ustawy z 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw ospie (Dz. U. Rz. P. Nr. 13 1934 r. poz. 113); w brzmieniu nadanym rozp. Prez. Rzpl. z 28 grudnia 1934 (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 976);

2) w rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z 15 marca 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 261) w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw ospie;

3) w art. 1, 6 i 9 rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza dla walki z epidemiami z 25 października 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 677) w przedmiocie budowy i utrzymania studni;

4) w art. 21 i 22 ustawy wodnej z 19 września 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 62, poz. 574 z 1928 r.);

5) w § 9 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 30 grudnia 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. U. Rz. P. Nr. 8, poz. 51 z 1923 r.), zmienionego rozporządzeniem Ministra Komunikacji z 4 maja 1936 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 40, poz. 302);

6) w §§ 1—4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z 20 lutego 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 22, poz. 139) w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży, ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy;

7) w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza dla walki z epidemiami z 3 sierpnia 1923 r. w przedmiocie utrzymania czystości w teatrach świetlnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 79, poz. 629);

8) w §§ 4—23, 25—26, 28—33, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 61, poz. 611) regulującego ochronę i używanie dróg;

9) w art. 272, 313, 316, 377 i 379 rozporządzenia Prez. Rzpl. P. z 16 lutego 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 23, poz. 202) o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli zmienionego rozp. Prez. Rzpl. P. z 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 86, poz. 663) i z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz ustawą z 14 lipca 1936 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 56, poz. 405);

10) w rozp. Prez. Rzpl. P. z 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 309), zmienionym ustawą z 15 marca 1932 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 390);

11) w ust. 1 i 2 art. 2a) oraz w ust. 1 art. 8a) rozp. Prez. Rzpl. P. z 16 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 111) o usuwaniu nieczystości i wód opadowych zmienionego rozp. Prez. Rzpl. P. z 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 976) i ustawą z 31 marca 1938 (Dz. U. Rz. P. Nr. 24, poz. 210);

12) w § 1 rozp. Ministra Rolnictwa z 22 marca 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 42, poz. 408) o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, zmienionego Rozp. Ministra Rol. i Ref. Rol. z 15 listopada 1932 (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 961);

13) w rozp. Prez. Rzpl. P. z 22 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych, sprostowanym obwieszczeniem Prez Rzpl. z 21 maja 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 57, poz. 545) i zmienionym ustawą z 23 marca 1929 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 23, poz. 236) oraz dekretem Prez. Rzpl. P. z 10 grudnia 1935 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 90, poz. 575);

14) w art. 2 pkt. a, b, c, d, e, f rozp. Prez. Rzpl. P. z 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt, w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z 23 kwietnia 1932 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 42, poz. 417;

15) w § 20, 22 ust. 2), 24 i 25 rozp. Ministra Spraw Wojsk. i Ministra Spraw Wewn. z 23 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 425) w sprawie wykonania rozp. Prez. Rzpl. P. z 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa, zmienionego rozporządzeniami min. z 3 grudnia 1930 (Dz. U. Rz. P. Nr. 94, poz. 740) i z dnia 26 lipca 1933 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 68, poz. 510);

16) w rozp. Wojewody lwowskiego z 18 kwietnia 1928 r. (Lw. Dz. Woj. Nr. 1 str. 3) regulującego używanie i ochronę dróg;

17) w rozp. Wojewody lwowskiego z 15 kwietnia 1929 r. (Lw. Dz. Woj. Nr. 12, poz. 178) regulującego używanie i ochronę dróg;

18) w art. 11 ust. z 21 marca 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 51, poz. 423) o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych w brzmieniu ustalonym rozp. Prez. Rzpl. P. z 24 października 1934 (Dz. U. Rz. P. Nr. 96, poz. 863) i z 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 976);

19) w § 2 i 4 rozp. Ministra Rolnictwa z 27 marca 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 41, poz. 363) o tępieniu ostu;

20) w § 1 i 2 rozp. Ministra Robót Publicznych i Ministra Spr. Wewn. z 2 września 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 12, poz. 70 z r. 1932) o zakazie używania na drogach publicznych z twarda nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami;

21) w rozp. Wojewody lwowskiego z 22 listopada 1931 r. (Lw. Dz. Woj. Nr. 21, poz. 293) regulującego używanie i ochronę dróg;

22) w art. 28—31, 34, 36, 38—39, 45—49, 51, 53 i 56 rozporządzenia Prez. Rzpl. P. z 11 lipca 1932 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 60, poz. 572) zawierającego prawo o wykroczeniach;

23) w art. 8 pkt. 1 i art. 11 ustawy z 5 marca 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 40, poz. 349) o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec;

24) w art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 9 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy z 13 marca 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 284) o nadzorze nad hodowlą koni;

25) w rozporz. Ministra Opieki Społecznej z 1 lipca 1935 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 352) w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów, zmienionym rozporz. Ministra Opieki Społ. z 13 maja 1937 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 41, poz. 327);

26) w rozp. Ministra Opieki Społecznej z 18 września 1935 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 78, poz. 485) o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich;

27) w § 1, 2 ust. 2), § 3, 4, 5 ust. 1) i § 6 rozporządzenia Ministr. Opieki Społecznej z 26 września 1935 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 76, poz. 476) o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych oraz w wydanych na podstawie tego rozporządzenia przez powołane do tego zarządy miejskie i gminne szczegółowych przepisach sanitarno-porządkowych;

28) w rozporz. Ministra Opieki Społecznej z 25 lutego 1936 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy (dyfterii), (Dz. U. Rz. P. Nr. 22, poz. 183);

29) w art. 9—12 i 15—19 ustawy z 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 30, poz. 224) o szkodnictwie leśnym i polnym.

Przy wydawaniu nakazów karnych za wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy mogą przełożeni gmin orzekać równocześnie nawiązkę do 30 zł. i przepadek przedmiotów przestępstwa, których wartość nie przekracza 30 zł.;

30) w rozp. Ministra Opieki Społ. z 13 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 327) w przedmiocie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia;

31) w rozp. Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych z 15 lipca 1937 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 58, poz. 458) o ruchu rowerów na drogach publicznych;

32) w art. 169 pkt. a, b, d, 170 pkt. f) i 171 pkt. c) ustawy z 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 25, poz. 220) o powszechnym obowiązku wojskowym.

§ 4.

Nałożenie — w formie nakazów karnych — kary za wykroczenia, wymienione w § 3-cim pkt. 1—28 i 30—32 niniejszego rozporządzenia, może nastąpić tylko na podstawie doniesienia organów gminnych, Policji Państw. oraz innych władz i organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu.

Wydawanie nakazów karnych odnośnie wykroczeń, wymienionych w § 3-cim pkt. 29 niniejszego rozporządzenia, może nastąpić tylko na wniosek pokrzywdzonego.

§ 5.

Przeciw nakazowi karnemu, wydanemu przez przełożonego gminy, można w ciągu 7 dni po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do władzy, która nakaz wydała.

W przeciwnym wypadku nakaz staje się prawomocny.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci władza, która nakaz wydała. — W tym wypadku można w przeciągu 3 dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu, złożyć w zarządzie gminnym względnie miejskim żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy.

Żądanie to można złożyć także wprost w sądzie okręgowym.

W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne.

§ 6.

Grzywny wymierzone przez przełożonych gmin w drodze nakazów karnych za wykroczenia, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej.

§ 7.

Sprawy o wykroczenia, nieprzewidziane w niniejszym rozporządzeniu, a popełnione przed dniem jego wejścia w życie, toczą się do końca przed przełożonymi gmin według dotychczasowych przepisów procesowych.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1938 r.

Z dniem tym traci moc obowiązująca rozporządzenie Wojewody lwowskiego z 27 marca 1937 r. (Lw. Dz. Woj. Nr. 6, poz. 63) w sprawie upoważnienia władz gminnych do wydawania nakazów karnych.

Wojewoda:
Alfred Biłyk.

119.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 26 lipca 1938 r. o bezpieczeństwie ruchu łodzi sportowych.

Uprawianie sportów wodnych i turystyki wodnej ma poważne znaczenie pod względem społecznym, gospodarczym oraz państwowym i zasługuje na poparcie.

W ostatnich jednak czasach zdarzają się przy uprawianiu tych sportów liczne nieszczęśliwe wypadki, niejednokrotnie śmiertelne, których przyczyną jest przeważnie niedostateczna umiejętność prowadzenia łodzi sportowych oraz nieznajomość przepisów ruchu na wodach.

Aby uniknąć tego rodzaju wypadków w przyszłości i jednocześnie zapewnić należyty rozwój sportów wodnych i turystyki wodnej, wydaję na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 80, poz. 555) aż do odwołania poniższe rozporządzenie:

I. Zabrania się samodzielnego używania łodzi sportowych (sterowania, wiosłowania albo kierowania motorem) dzieciom do lat szesnastu włącznie i osobom, zdradzającym objawy nienormalne, jako też będącym w stanie nietrzeźwym.

II. Samodzielne używanie łodzi sportowych dozwolone jest z wyjątkiem osób wyżej wymienionych tylko osobom umiejącym sterować, wiosłować, żeglować albo prowadzić łodzie motorowe tudzież pływać.

Umiejętność sterowania, wiosłowania, żeglowania albo prowadzenia łodzi motorowych stwierdza legitymacja wydawana przez miejscowe kluby sportowe lub stowarzyszenia wychowania fizycznego. Jeżeli w danej miejscowości nie ma tego rodzaju klubu lub stowarzyszenia lub istniejące kluby i stowarzyszenia nie są w możności wydawać takich legitymacyj, wspomniane legitymacje wydawać winny właściwe powiatowe (miejskie) Komitety W. F. i P. W.

Legitymację tą osoba samodzielnie używająca łodzi sportowej obowiązana jest okazać na żądanie

władz i ich organów, upoważnionych do kontroli oraz w wypadkach zwracania się o pomoc, wskazówki i t. p.

III. Zabrania się używania kajaków i łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 10 m. kwadr. w porze nocnej, licząc od pierwszej godziny po zachodzie do wschodu słońca.

Inne łodzie sportowe, będące w ruchu w porze nocnej, powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 marca 1934 r. o uprawianiu żeglugi i spławu (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 335).

IV. Każda łódź sportowa winna posiadać w stosunku do ilości korzystających z niej osób odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych zdatnych do użytku.

V. Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

VI. Zabrania się przepływania łodziami sportowymi bez napędu motorowego z biegiem rzeki obok kryp, pomostów, przystani i t. p. stale umocowanych oraz obok statków i tratew w odległości mniejszej niż 5—10 metrów (w zależności od szerokości rzeki).

VII. Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i przyczepiania się do statków, tratew oraz pociągów holowanych, będących w ruchu.

VIII. Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu kry.

Zakaz ten nie dotyczy wypadków ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią ludzi i ich mienia.

IX. Regaty mogą się odbywać jedynie na podstawie zezwolenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej i tylko na trasie, ustalonej przez te władze w porozumieniu z właściwym zarządem dróg wodnych.

Jeżeli trasa przechodzi przez dwa powiaty lub więcej powiatów, zezwolenia na odbywanie się regat udziela wojewódzka władza administracji ogólnej ewentualnie w porozumieniu z tą wojewódzką władzą, do której odnośne powiaty, przez które trasa przechodzi — należą.

W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym łodziom, nie uczestniczącym w zawodach, znajdować się na trasie, z wyjątkiem łodzi umocowanych w odpowiednich miejscach w przystani i przy brzegu.

X. Maksymalna szybkość łodzi motorowych nie może przekraczać norm, które zostaną ustalone dla poszczególnych odcinków wód przez powiatowe władze administracji ogólnej w porozumieniu z właściwymi państwowymi zarządami wodnymi.

XI. Każda łódź winna być w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 czerwca 1935 r. o rejestracji statków i łodzi żeglugi śródlądowej (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 330) wydanego na podstawie art. 25 rozp. Prezydenta Rzp. z dnia 6 marca 1928 Dz. U. R. P Nr. 29, poz. 266 o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych zarejestrowania w państwowym zarządzie wodnym, na którego obszarze znajduje się jej miejsce postoju.

XII. Rozporządzenie niniejsze powinno być stale wywieszone w miejscu widocznym w lokalach klubów sportowych i stowarzyszeń wychowania fizycznego, na przystaniach rzecznych jako też w biurach zarządów miejskich i gminnych tych miast i gmin, które są położone nad wodami, nadającymi się do uprawiania sportów wodnych i turystyki wodnej.

Wojewoda:
Alfred Biłyk.

Dział nieurzędowy.

Poszukiwania.

Józef Pisarski, syn Michała i Anny, urodz. 19 III 1912 zamieszkały w Śliwnicy ad Krasiczyn pow. Przemyśl, rel. gr. kat., wolny, analfabeta, wydalił się w dniu 19/VI 1938.

Rysopis zaginionego: Pisarski jest umysłowo niedorozwinięty. Wzrost 160 cm. postawa krępa, głowa anormalnie duża, włosy ciemno-blond, nie golony, wargi grube, uszy duże odstające, mówi niewyraźnie przez nos, ubrany w czarną marynarkę bez kamizelki, spodnie długie ciemno-popielate, buciki czarne.

Uprasza się o zarządzenie poszukiwania zaginionego. W razie odnalezienia tegoż uprasza się o zawiadomienie Zarządu gminnego w Prałkowcach pow. Przemyśl.

Komunikat pocztowy.

Oznajmia się, iż w Agencji pocztowej Izdebki pow. Brzozów zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych („L").

Oznajmia się, iż w sezonowej Agencji poczt.-telekom. Niemirów-Zdrój pow. Rawa Ruska zaprowadzono całodzienną służbę telefoniczną i telegraficzną („C") w czasie 1/7—31/8, — zaś w ograniczonych godzinach dziennych („L") w czasie 1/5—30 VI i 1/9—30 9.

Zagubienia i unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Freitag Wolf Leib.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Dukatenseiler Leon z Sambora.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Rzeszutek Walenty z Laszek górnych.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Just Władysław.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Zbiegini Stanisław Franciszek.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Łaguniak Michał s. Stefana z Jażowa starego.

Unieważnia się skradzioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Jasło na nazwisko Zapor Jan syn Józefa.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Szeremeta Jan z Ilnik.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Buc Karol.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydana przez P K. U. Drohobycz na nazwisko Stiefel Dawid.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Mikuś Stanisław.

Unieważnia sie zgubiona książeczkę wojskowa wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Woszczak Ludwik.

Unieważnia sie skradzioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Lant Samuel.

Unieważnia sie skradzioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Szywała Andrzej s. Karola.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Katz Józef.

Unieważnia sie skradzioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strum. na nazwisko Niskowołos Józef Benjamin.

Unieważnia sie skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Kardasz Mikołaj syn Hryńka.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydana przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Seneczko Seweryn.

Unieważnia się zgubiona książeczke wojskowa wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Wolańczyk Stanisław syn Cyryla.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Żurawczak Michał syn Filipa.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową lw. 40/a/C. M. wydaną przez P. K. U. Starograd na nazwisko Warzocha Marcin.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Biały Józef s. Mateusza.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Jachimowicz Konstanty.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Przemyśl na nazwisko Gleich Markus z Pietnic.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Puławy na nazwisko Syroczyński Józef.

Unieważnia sie zgubione książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Wilno-miasto i dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Wilnie na nazwisko Trocki Eliasz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Buksa Włodzimierz z Szechynie.

Unieważnia sie skradziona książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Kołodka Michał z Zaborza.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez K. O. P. „Ludwikowo" na nazwisko Trzeciak Władysław z Pogwizdowa.

Unieważnia sie skradzione książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Przemyśl, dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Przemyśla na nazwisko Sawczak Włodzimierz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Münz Salomon.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Mejor Michał.

Unieważnia się zgubioną książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Buchstab Józef Benedykt.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Kowal Paweł.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydana przez P. K. U. Sanok na nazwisko Ryniak Antoni z Targowisk.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wydana przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Ficyk Konstanty syn Stefana z Wybranówki.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Ring Abraham Leib z Kańczugi.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K U. Rawa Ruska na nazwisko Finkel Jakub Izak.

Unieważnia sie skradziona książeczke wojskowa wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Kolada Iwan z Dworzec.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskowa Nr. 1346 wydana przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Krebs Wilhelm (Wolf).

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Krzysik Andrzej.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nowy Targ na nazwisko Jamróz Józef.

Unieważnia sie zgubiona książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Bielsko na nazwisko Kajzar Paweł.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Fedoniszyn Michał.

Unieważnia sie skradziona książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Pacaj Michał.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Schlosser Maks.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Daszkiewicz Teodor syn Wasyla.

Unieważnia się skradzione zaświadczenie wojskowe kat. „E" wydane przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Bochenek Kazimierz.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe wydane przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Ołeksiw Michał.

Unieważnia się zniszczone zaświadczenie wojskowe kateg. „C" wydane przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Oleszczuk Eugeniusz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stryj, książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Chudez Michał.

Unieważnia się zniszczoną książeczkę legitymacyjną Nr. 8396126 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Czypka Marianna Józefa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Lager Elza.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Olearnik Franciszek.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną Nr. 8403438 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Sperling Aron.

Unieważnia się skradzioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Kapuściak Roman.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Faliński Jan.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Vogelfrei Mina.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną Nr. 1799386 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Chuwen Salomon.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwiska Kram Wilhelm Zygmunt.

Unieważnia się skradzioną książeczkę inwalidzką wydaną przez Referat Spraw inw. woj. w Samborze na nazwisko Sydor Wasyl z Tatarynowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację szkolną wydaną przez Dyr. Państw. Gimnazjum 1 w Jarosławiu na nazwisko Domino Zdzisław.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową kolej. Nr. 628 wydaną przez Inspektorat szkolny Lwów-zamiej. na nazwisko Walidudowa Maria.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową urzędową Nr. 155 wydaną przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Lemejda Eliasz.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Ruszczyński Piotr ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie w r. 1936 na nazwisko Hirschprung Izak Leon.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd gminny Toporów na nazwisko Kmieć Jan.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Nr 31976 Ser. „C" wystawiony przez Zarząd gminny Adamówka na nazwisko Deput Katarzyna z Dobrej.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd gminny w Stojanowie na nazwisko Szkolnik Mozes.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Gil Maria.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Nr 023018 Ser. „C" wystawiony przez Zarząd Miejski Przemyślany na nazwisko Stachów Maria Magdalena.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Nr. 73296 Ser. „C" wystawiony przez Zarząd gminny Butyny na nazwisko Kobryn Katarzyna.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy poj. mech. Nr. 3561 wydane przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Mychałuś Jan.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy poj. mech. Nr. 5143/35 wydane przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Jęczalik Kazimierz Jan.

Unieważnia się zgubioną tablicę rejestrac. poj. mech. Nr. T. 40—447 wydaną przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Hart Juda.

Unieważnia się zgubiony znak rejestr. poj. mech. Nr. A 42442 wydany przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Karp Izydor.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Nr. 996743 własność Kupeckiego Wasyla z Turynki.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 125043 własność Nazara Teodora z Wierzbicy.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia gniady, tylne pęciny białe własność Rappa Józefa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 347857 własność Mierżwy Marii z Rudny Małej.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia kasztan własność Pordes Marii.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 97522 własność Harasia Michała s. Jana z Rożubowic.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Maćków Michał.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Malczekówna Franciszka.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Atlas Haskel.

Unieważnia się zniszczoną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Żukowski Teodor.

Unieważnia się zgubiony paszport zagraniczny Nr. B. P. 4/1836/35 wydany przez Starostwo Grodzkie na nazwisko Pioronówna Aniela.

Unieważnia się zgubiony znak rejestr. poj. mech. Nr. 42238 wydany przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Diamand Salomon.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Kuźniar Franciszek syn Antoniego.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 139088 własność Latawca Franciszka z Rawy Ruskiej.

Unieważnia się skradzione książeczkę wojskową wydaną przez R. K. U. Rawa Ruska, dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski Rawa Ruska na nazwisko Franciszek Latawiec.

Unieważnia się zgubioną legitymację szkolną wydaną przez Dyr. Państw. Gimn. X we Lwowie na nazwisko Deutschman Władysław Edmund.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „D" wydane przez P. K. U. Trembowla na nazwisko Szkwarek Piotr.

Przetargi.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Starostwo Powiatowe w Tarnobrzegu ogłasza przetarg na dzierżawę obwodu rybackiego Nr. 77, rzeki San.

Obwód obejmuje rzekę San od granicy między gromadami Brandwica i Rzeczyca długa do miejsca, w którym granica między gromadami Majdan zbydniowski i Żabno dotyka lewego brzegu rzeki w obrębie miejscowości i gmin Pilchów, Rzeczyca długa, Rzeczyca okrągła, Dąbrowa rzeczycka i Kępa rzeczycka (gm. Charzewice), Wólka turebska i Majdan zbydniowski (gm. Zbydniów), Wola rzeczycka i Żabno (gm. Radomyśl), tudzież wszystkie zlewiska i dopływy wpadające do Sanu w granicach obwodu z wyjątkiem rzeki Bukowej.

Czas dzierżawy od dnia 1 IX. 1938 r. do dnia 31 III 1949 r. (10 lat, 7 miesięcy).

Czynsz wywoławczy wynosi 120 zł. w złocie.

Wadium w wysokości 60 zł. należy złożyć w Kasie Urzędu Skarbowego w Tarnobrzegu przed rozpoczęciem przetargu.

Otwarcie ofert nastąpi w Starostwie powiatowym w Tarnobrzegu (biuro Nr. 5) w dniu 16 sierpnia 1938 r. o godzinie 10-tej.

Bliższych wyjaśnień w sprawie warunków przetargu i dzierżawy obwodu rybackiego Nr. 77 rzeki San udziela Starostwo powiatowe w Tarnobrzegu.

Za Starostę Powiatowego:

(—) Mgr. Jan Oracz

Referendarz.

OGŁOSZENIE

Więzienie w Drohobyczu-Górka ogłasza przetarg ofertowy na dzień 20 sierpnia 1938 r. godz. 11 przed południem na dostawę różnych artykułów żywnościowych na okres trzechmiesięczny.

O bliższe informacje należy zgłaszać się do Zarządu Więzienia.

Za Naczelnika Więzienia:

M. Wataci

Podkomisarz SW.

Urząd Wojewódzki Lwowski.
L. OB. 141/9.

WEZWANIE DO SKŁADANIA OFERT.

Urząd Wojewódzki Lwowski ogłasza ponowny przetarg publiczny na dostawę 200 (dwieście) ton węgla dla celów opałowych dla Urzędu Wojewódzkiego koncernu Skarboferm względnie Państwowej Kopalni węgla Brzeszcze, z terminem dostawy 1 miesiąca po podpisaniu umowy, loco piwnica Urzędu Wojewódzkiego.

Przetarg powyższy odbędzie się w Urzędzie Wojewódzkim lwowskim Oddział budżetowy w dn. 12 VIII b. r., początek o godzinie 10-tej.

Oferty w podwójnych zapieczętowanych kopertach (koperta wewnętrzna opatrzona tytułem dostawy) należy wnieść do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie Oddział budżetowy najpóźniej do godziny 10-tej w dniu przetargu łącznie z pokwitowaniem Kasy I. Urzędu Skarbowego we Lwowie na złożone wadium w wysokości 5% sumy oferowanej, nadto wierzytelny dowód posiadania uprawnienia do wykonywania wyżej wymienionej dostawy jakoteż oświadczenie, że znane są im przepisy o oddawaniu dostaw państwowych ogłoszonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. i że w razie poruczenia im dostawy poddają się im bez zastrzeżeń, oraz że są dokładnie obznajomieni z całokształtem dostawy.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta bez względu na wysokość kwoty oferowanej, względnie nieprzyjęcia żadnej z wniesionych ofert, nadto prawo dowolnego zwiększenia lub zmniejszenia ilości mającego się dostarczyć węgla.

Oferty powyższe obowiązywać będą oferentów pod rygorem utraty złożonego wadium:

a) w razie zatwierdzenia oferty do czasu podpisania umowy,

b) w razie nieprzyjęcia oferty do czasu zawiadomienia o tym nieprzyjęciu i o zarządzeniu zwrotu wadium.

Do dnia 12 VIII b. r. godzina 10-ta dozwolone jest wycofanie względnie zmiana oferty, które to cofnięcie względnie zmiana winna nastąpić w drodze dodatkowego pisma oferenta złożonego przez niego w sposób wyżej powołany.

Za Wojewodę:

Dr. Jan Bańkowski

Kierownik Oddziału.

Wiadomości dla emigrantów.

STATYSTYKA RUCHU EMIGRACYJNEGO w m-cu czerwcu 1938.

Pod opieką Syndykatu Emigracyjnego wyjechało w m-cu czerwcu 1938 r. osób.

Do St. Zjedn. Am. Płn.	215
Kanady	273
Ameryki Połdn.	1389
innych krajów zam.	92
krajów europejskich	478
Razem	2447

GŁOSY PRASY ZAGRANICZNEJ EMIGRACYJNEJ.

Krajan — dwutygodnik czechosłowacki poświęcony wychodźtwu — omawia w numerze z dnia 1 lipca 1938 r. w paru artykułach i obszernej korespondencji zagadnienie emigracji do Boliwii. Opinie autorów artykułów i korespondencji są na ogół przychylne, możliwości są duże, napływ osadników stanowi nieomal kwestię bytu państwa. Najlepszą prowincją dla osadnictwa europejskiego jest Cochabamba. Natomiast wszyscy korespondenci podkreślają zgodnie duże trudności zbytu produkcji, tłumacząc to b. małym zaludnieniem (2,3 na 1 km²) i prymitywną stopą życia większości ludności „wiejskiej" — indian, oraz bardzo słabą siecią dróg. Druga strona ujemna — to brak rąk roboczych. Indianie pracują bardzo słabo i niechętnie, ale i tych rąk do pracy po ostatniej wojnie o Chaco zbrakło. Są okolice np. prowincja Itenez, z której 90% indian — plemion bardzo wojowniczych — wyginęło [illegible]. Inne plemiona jak np. Moros od wieków zajmują się grabieżą i polowaniem, do pracy zupełnie się nie nadają, tym bardziej, że kwestia głodu nie istnieje wobec wielkiej łatwości zdobycia żywności.

Widoki powodzenia mają niemieckie osady, bardzo liczne, osiedlające się blisko szlaków podróżnych.

LUDNOŚĆ BRAZYLII.

Według ostatniego spisu zamkniętego 31 grudnia 1937 r., Brazylja ma 43.246.000 mieszkańców.

WYJAZD OSADNIKÓW DO BRAZYLII NA KOL. „ORZEŁ BIAŁY".

Po dłuższej przerwie wznowione zostały wyjazdy osadników na kolonię Aguia Branca (Orzeł Biały) w stanie Espirito Santo w Brazylii.

Najbliższy transport wyjedzie z Gdyni w końcu lipca, następny w połowie września. Na kolonię wyjeżdżać mogą wyłącznie rodziny rolnicze. Szczegółowych informacji udziela Syndykat Emigracyjny w Warszawie, ul. Chocimska 5 oraz wszystkie jego oddziały prowincjonalne oraz Towarzystwo Kolonizacyjne w Warszawie, ul. Kopernika 30.

Wobec, względnie krótkiego czasu na przygotowanie się do wyjazdu na kol. Orzeł Biały, chętni do osiedlenia się na tej kolonii w Brazylii winni jak najprędzej składać podania do biur Syndykatu Emigr.

CENY KART OKRĘTOWYCH DO AM. PŁDN.

Z GDYNI do	Kiel	Dakar	Rio	Santos	Montev.	B. Aires
lux z łazienką	zł. 110·—	zł. 660·—	zł. 1390·—	zł. 1420·—	zł. 1480·—	zł. 1500·—
lux bez łazienki	„ 100·—	„ 610·—	„ 1270·—	„ 1300·—	„ 1360·—	„ 1390·—
1-wsza	„ 90·—	„ 550·—	„ 1150·—	„ 1190·—	„ 1250·—	„ 1270·—

Cudzoziemcy (w pojęciu dewizowym), udający się 3-cią klasą, płacą równowartość zł. 775 względnie opłacają w złotych po uzyskaniu zgody Kom. Dewizowej. Cena ta obejmuje przejazd statkiem z Gdyni. Przejazd i przewóz bagażu do Gdyni „cudzoziemiec" opłaca sam.

RÓŻNE WIADOMOŚCI TRANSPORTOWE.

Dnia 8 sierpnia r. b. odpłynie z Gdyni bezpośrednio do Am. Płdn. statek Tow. Chargeurs Reunis S. S. Groix, który zabierze około 350 osób do Am. Południowej.

POSZUKIWANI.

Marzec Maria, ur. w Nosowie 20. 10. 1913.

Swadkówna Pelagia, ur. w [illegible] 10. [illegible] 1914.

Czupryńska Michalina, ur. w Tokarni 30. 12. 1915.

Dudział Jadwiga, ur. w Pawłowicach 2[illegible]. [illegible]. 1905.

Pawlewska Zofia, ur. w Pleschen 21. 2. 1913.

Kurzynoga Marianna, ur. w Dworowicach 20. 7. 1917.

Strzelczyk Wiktoria, ur. w Wielowicach 16. 11. 1905.

Walek Aniela, ur. w Ksawerowie 5. 4. 1915.

Smelczyńska Helena, ur. w Chicago 29. 5. 1916.

Janiczewska Józefa, ur. w Augustynowie 2. 3. 1909.

Kaczor Monika ur. w Koschminie 17. 1. 1916.

Wawrzyniak Rozalia, ur. w Ozachowie 29. 7. 1897 albo 15. 8. 1897.

Głownia Władysława, ur. w Porębie Zegoty 14. 2. 1915.

Bełda Antonina, ur. Keula (Niemcy) 8. 4. 1918.

Lejza Stanisława, ur. w Sieminie 1. 6. 1914.

Nagadalska Irena, ur. w Kaliszu 17. 10. 1911.

Białczak Janina, ur. w Pazmowocach 23. 12. 1914.

Eliasz Zofia, ur. w Zwierzyńcu 7. 12. 1915.

[illegible] do Belgii, powinni zgłosić się do najbliższego biura Syndykatu Emigracyjnego celem załatwienia formalności i przygotowania się do wyjazdu.

KOMUNIKAT.

Wyszedł z druku „Zbiór Układów Zbiorowych Pracy" Nr. 36 z dnia 25 czerwca 1938 r.

Nr. 37 z dnia 8 lipca 1938 r.
Nr. 38 z dnia 13 lipca 1938 r.
Nr. 39 z dnia 14 lipca 1938 r.
Nr. 40 z dnia 15 lipca 1938 r.

W numerze 37 pod. poz. 103 jest ogłoszone: Rozporządzenie M. O. S. z dn. 20 V 1938 r. wydane w porozumieniu z Min. Przem. i Handl. o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dn. 2 IV 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze m. Lwowa (Dz. U. R. P. z dnia 15 VI 1938 r. Nr. 41, poz. 341).

KOMUNIKAT.

Na podstawie zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z dnia 8/6 1938 r. L. Pol. B. 27/13/38, Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie z dnia 18/6 1938 r. Nr. SP. B. 33/4/38 i Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 17/6 1938 r. Nr. PB. — 3/32/38 podpisane Towarzystwo przeprowadziło publiczną zbiórkę ofiar na cele statutowe Towarzystwa w dniach od 26 do 28 czerwca 1938 r. na obszarze Województwa Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

W wyniku zbiórki zebrano: w Województwie Lwowskim zł. 3442.34, w Stanisławowskim zł. 1416.84, w Tarnopolskim zł. 2907.01. Razem zebrano zł. 7.766,29. Koszty zbiórki w trzech Województwach wynosiły zł. 449,56. Czysty dochód ze zbiórki wynosi zł. 7.316,44. Z tego wypłacono 102 wdowom i 18 sierotom miesięcznej zapomogi i szkolnych opłat zł. 1077. Resztę t. j. zł. 6.239,44 przeznaczono na miesięczne renty 102 wdowom i szkolne opłaty 18 sierotom po 1.077 zł. miesięcznie. Oprócz tego przeznaczono 188 wdowom jednorazowe zasiłki cztery razy w roku na ogólną sumę zł. 1.980.

Lwów, dnia 28 lipca 1938 r.

TOWARZYSTWO UKRAINŚKYJ FOND
WOJENNYCH WDOWYC I SYRIT
Lwów — Potockiego l. 48.

Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki“, Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 299-00.

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł., kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego“ za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.

„Dziennik urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1·— zł.

Z drukarni „Słowa Polskiego“, we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.